

บทที่ 2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 ค่าเวลาของการผ่อนคลาย T_2 และ T_2^* (T_2, T_2^* Relaxation time)

ค่าเวลาของการผ่อนคลาย T_2 เป็นค่าคงที่ของเวลา ที่แสดงถึงการตอบสนองต่อการกระตุ้นแบบสปินสปิน ซึ่งแสดงถึงการสูญเสียการร่วมเฟสเนื่องจากการเคลื่อนไหวของโมเลกุลเท่านั้น ขณะที่ T_2^* แสดงถึงการสูญเสียการร่วมเฟสซึ่งเป็นผลมาจากการเคลื่อนไหวของโมเลกุล และความไม่สม่ำเสมอของสนามแม่เหล็ก โดยที่การผ่อนคลายทั้ง 2 แบบนี้จะอยู่ในรูปแบบเอ็กโปเนนเชียล ซึ่งสามารถแทนได้ดังสมการที่ (1) และ (2) [30, 31]

$$M_{xy} = M_0 \exp\left(-t/T_2\right) \quad (1)$$

เมื่อ M_{xy} คือ ส่วนของแมกเนไทเซชัน ในระนาบตั้งฉากกับสนามแม่เหล็กหลัก M_0 คือ แมกเนไทเซชันที่ภาวะสมดุล และ T_2 คือ ค่าเวลาการผ่อนคลายที่แสดงถึงการตอบสนองต่อการกระตุ้นแบบสปินสปิน

$$M_{xy} = M_0 \exp\left(-t/T_2^*\right) \quad (2)$$

และ T_2^* คือ ค่าเวลาการผ่อนคลายที่เป็นผลรวมอันเนื่องมาจาก ค่า T_2 ของวัตถุใดๆ ความไม่สม่ำเสมอของสนามแม่เหล็กภายนอกวัตถุ และความไม่สม่ำเสมอของสนามแม่เหล็กภายในวัตถุ ดังแสดงในสมการที่ (3) [11, 20, 30-32]

$$\frac{1}{T_2^*} = \frac{1}{T_2} + \frac{1}{T_{2M}} + \frac{1}{T_{2MS}} \quad (3)$$

เมื่อ T_2 คือ เวลาการผ่อนคลายที่แสดงถึงการตอบสนองต่อการกระตุ้นแบบสปินสปิน, T_{2M} คือ ค่าเวลาการผ่อนคลายที่เป็นผลเนื่องจากความไม่สม่ำเสมอของสนามแม่เหล็กภายนอกวัตถุ และ T_{2MS} คือ ค่าเวลาการผ่อนคลายที่เป็นผลเนื่องจากความไม่สม่ำเสมอภายในวัตถุ

ค่า T_2^* สามารถวัดได้โดยใช้ลำดับพัลส์แบบเกรเดียนท์เอคโค (Gradient echo pulse sequence, GRE) [11, 30, 33] และโดยทั่วไปแล้ว ค่าเวลาของการผ่อนคลาย T_2^* นั้นจะมีเวลาที่สั้นและไวต่อความไม่สม่ำเสมอของ สนามแม่เหล็กกว่าค่าเวลาของการผ่อนคลาย T_2

2.2 รูปแบบการตอบสนองของอิเล็กตรอนต่อสนามแม่เหล็กหลัก

การตอบสนองของอิเล็กตรอนต่อสนามแม่เหล็กหลักมีอยู่ 4 รูปแบบ [31] ซึ่งขึ้นอยู่กับการจัดเรียงตัว วงโคจรของอิเล็กตรอนนั้น และขนาดของค่าสภาพรับแม่เหล็ก ดังแสดงไว้ในตารางที่ 1 แสดงการตอบสนองของอิเล็กตรอนต่อสนามแม่เหล็กในรูปแบบต่างๆทั้ง 4 รูปแบบ ซึ่งในที่นี้จะอธิบายโดยละเอียดเฉพาะรูปแบบ พาราแมกเนติก (Paramagnetism) เท่านั้น

ตารางที่ 1 การตอบสนองของอิเล็กตรอนต่อสนามแม่เหล็กในรูปแบบต่างๆ [31]

Type of magnetism	Basis	Relative Magnetic Susceptibility	Example of Substance
Diamagnetism	Electron paired No permanent spin moment	-1	Most organic materials
Paramagnetism	Electron unpaired Noninteracting permanent moments	+10	Metal chelates
Superparamagnetism	Electrons unpaired Noninteracting domains	+5,000	Small iron particles
Ferromagnetism	Electrons unpaired Interacting domains	+25,000	Large iron particles

2.2.1 พาราแมกเนติก (Paramagnetism)

สารชีวภาพบางชนิดที่มีโครงสร้างอะตอม หรือ โมเลกุลที่อิเล็กตรอนอยู่แบบเดี่ยวๆ เนื่องจากสารเหล่านี้มีวงโคจรของอิเล็กตรอนที่มีระดับพลังงานใกล้เคียงกันอยู่มาก ทำให้อิเล็กตรอนแต่ละตัวสามารถกระจายตัวอยู่ในวงโคจรได้ มีคุณสมบัติ คือ มีสภาพเป็นแม่เหล็ก เมื่ออยู่ในสนามแม่เหล็กหลักของเครื่องเอ็มอาร์ไอ หรือมีค่าสภาพรับแม่เหล็กเป็นบวก สำหรับสารที่มีอิเล็กตรอนอยู่แบบเดี่ยวๆ สภาพแม่เหล็กจะหมดไปเมื่อหยุดให้สนามแม่เหล็กภายนอก และสารพาราแมกเนติกนี้จะก่อให้เกิดความไม่สม่ำเสมอภายในสนามแม่เหล็กหลัก ตัวอย่างของสารเหล่านี้คือ เฟอร์รัส (ferrous) และเฟอร์ริกออกซิเดชัน (ferric oxidation) ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในเม็ดเลือดแดง ดังแสดงในตารางที่ 2 ซึ่งแสดงจำนวนอิเล็กตรอนในอะตอมที่อยู่เดี่ยวๆ ของอนุภาคแบบ Transition Metal Iron และ Lanthanide Metal Iron [31]

ตารางที่ 2 จำนวนของอิเล็กตรอนที่อยู่แบบเดี่ยวๆ ของอนุภาคแบบ Transition Metal และ Lanthanide Metal [31]

Ion	จำนวนของอิเล็กตรอนที่อยู่แบบเดี่ยว ๆ
Transition Metal Ions	
Chromium (III)	3
Iron (II) (high spin)	4
Manganese (II), Iron (III)	5
Lanthanide Metal Ions	
Praseodymium (III)	2
Gadolinium (III)	7
Dysprosium (II)	5

2.3 หุ่นจำลอง (Phantom) ที่ใช้เพื่อการควบคุมคุณภาพ (Quality Control)

ปัจจัยต่างๆที่ใช้ในการพิจารณาเลือกวัสดุที่นำมาสร้างเป็นหุ่นจำลองเพื่อใช้ในการควบคุมคุณภาพเครื่องเอ็มอาร์ไอ [5, 6] ได้แก่ สารเคมี อุณหภูมิ การเคลื่อนที่ของสารเคมี (chemical shifts) ค่า T_1 ค่า T_2 และค่าความหนาแน่นของโปรตอน (proton density) โดยค่าเวลาการผ่อนคลาย (relaxation time) ที่เหมาะสมของหุ่นจำลองเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเวลาการผ่อนคลายของเนื้อเยื่อมนุษย์ ควรมีค่า T_1 ควรอยู่ในช่วง 100 ถึง 1200 มิลลิวินาที ค่า T_2 ควรอยู่ในช่วง 50 ถึง 400 มิลลิวินาที และค่าความหนาแน่นของโปรตอน ควรอยู่ในช่วงมากกว่าหรือเท่ากับ ค่าความหนาแน่นของน้ำ (H_2O density) ดังแสดงในตารางที่ 3 [5, 6]

ตารางที่ 3 แสดงค่าเวลาการผ่อนคลาย ที่เหมาะสมของหุ่นจำลองเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเวลาการผ่อนคลายของเนื้อเยื่อมนุษย์ [5, 6]

	T_1	T_2	Proton density
ค่าเวลาการผ่อนคลาย มิลลิวินาที (ms)	100-1200	50-400	$\geq H_2O$ density

2.4 พารามิเตอร์ของการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) เครื่องเอ็มอาร์ไอ (MRI) ที่ศึกษา

พารามิเตอร์ของการควบคุมคุณภาพเครื่องเอ็มอาร์ไอที่ศึกษา และคาดว่าน่าจะส่งผลให้เกิดความคลาดเคลื่อนของการวัดค่า T_2^* บนภาพเอ็มอาร์ ประกอบด้วยพารามิเตอร์ การตรวจสอบความสม่ำเสมอของสนามแม่เหล็กหลัก (Magnetic field homogeneity) การตรวจสอบความ

สม่ำเสมอ บนภาพ (Image uniformity) และ การตรวจสอบสัดส่วนสัญญาณภาพต่อสัญญาณรบกวน (Signal-to-noise ratio หรือ SNR) [1, 2] ซึ่งมีรายละเอียดของวิธีการตรวจสอบดังนี้คือ

2.4.1 การตรวจสอบความสม่ำเสมอของสนามแม่เหล็กหลัก (Magnetic field homogeneity)

คือ ค่าที่แสดงถึงความสม่ำเสมอของสนามแม่เหล็กหลัก (B_0) ภายในปริมาตรที่สนใจ [2, 5, 6] มีหน่วยเป็น ppm (parts per million) การตรวจสอบความสม่ำเสมอของสนามแม่เหล็กหลักตามข้อเสนอแนะโดย ACR มีอยู่ 2 วิธีคือ วิธี Spectral peak และ วิธี Phase different mapping ซึ่งในงานวิจัยนี้เลือกใช้วิธี Phase different mapping ในการศึกษา

วิธีการ Phase difference mapping คือ วิธีการที่ใช้ตรวจสอบค่าความไม่สม่ำเสมอของสนามแม่เหล็กหลัก โดยใช้ภาพเอ็มอาร์ชนิดเฟสจากหุ่นจำลองนำมาวัดค่า phase difference ในหน่วยของเรเดียน (radians)

การคำนวณค่าความไม่สม่ำเสมอของสนามแม่เหล็กหลัก สามารถคำนวณได้จากสมการที่ (4) [2, 5, 6]

$$\Delta B_0 = \frac{\delta\phi}{\gamma} \left(\frac{1}{TE_1 - TE_2} \right) \quad (4)$$

เมื่อ $\delta\phi$ คือ ความแตกต่างของเฟสภายในมุมของทรงกลม (phase difference in radians)

γ คือ ไซโรแมกเนติกเรโซ (Gyromagnetic ratio)
(42,576 Hz•mT⁻¹ = 267,513 radians per second per mT⁻¹ for protons)

TE_1 คือ ช่วงเวลาที่ทำการกระตุ้นจนเกิดเอคโคที่หนึ่ง (TE = 10 มิลลิวินาที)

TE_2 คือ ช่วงเวลาที่ทำการกระตุ้นจนเกิดเอคโคที่สอง (TE = 13 มิลลิวินาที)

ค่ามาตรฐาน สำหรับเครื่องเอ็มอาร์ไอที่มีสนามแม่เหล็กหลัก 1.5 เทสลา ชนิดตัวนำยิ่งยวด (superconducting magnet) ในปริมาตรทรงกลมที่มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 30 ถึง 40 เซนติเมตร ควรมีความไม่สม่ำเสมอของสนามแม่เหล็กหลัก ไม่เกิน 2 ppm [2, 5, 6]

ผลต่อค่า T_2^* ค่าความไม่สม่ำเสมอของสนามแม่เหล็กหลัก ส่งผลให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการวัดค่า T_2^* บนภาพเอ็มอาร์เนื่องจาก เมื่อมีวัตถุที่เป็นสารพาราแมกเนติกอยู่ในสนามแม่เหล็กหลักของเครื่องเอ็มอาร์ไอ แล้วจะก่อให้เกิดความไม่สม่ำเสมอของสนามแม่เหล็กหลักในบริเวณนั้น และทำให้ การหมุน (spin) ของอะตอมในบริเวณดังกล่าวเร็วกว่าบริเวณโดยรอบ จึงเกิดการแตกเฟส (out of phase) เร็วกว่าปกติ ผลเสียที่เกิดบนภาพเนื่องจากความไม่สม่ำเสมอของ

สนามแม่เหล็กหลัก คือ การผิดรูปของวัตถุในภาพ (image distortion) คุณภาพของภาพลดลง (image degradation) เกิดวัตถุผิดปกติ (artifact) บนภาพ และ สัญญาณ (signal) ที่ได้ลดลง [1, 6, 34-37] ซึ่งผลเสียที่เกิดบนภาพเอ็มอาร์เหล่านี้ จะส่งผลโดยตรงต่อการวัดค่า T_2^* บนภาพเอ็มอาร์ ดังนั้นการตรวจสอบความสม่ำเสมอของสนามแม่เหล็กหลัก จึงเป็นพารามิเตอร์แรกๆ ที่ควรทำการตรวจสอบเมื่อมีการวัดค่า T_2^* บนภาพเอ็มอาร์ [35]

2.4.2 การตรวจสอบความสม่ำเสมอบนภาพ (Image uniformity)

คือ ค่าที่แสดงถึงความสามารถของเครื่องเอ็มอาร์ไอ ที่สามารถสร้างภาพเอ็มอาร์ที่มีความสม่ำเสมอของสัญญาณเมื่อวัตถุที่ใช้สร้างภาพเอ็มอาร์นั้นมีลักษณะเป็นเนื้อเดียว (homogeneous) [2, 5, 6] ความสำคัญและข้อดีของพารามิเตอร์นี้คือ เป็นพารามิเตอร์ที่สามารถทำได้ง่าย รวดเร็ว และถ้าค่าเปอร์เซ็นต์ความสม่ำเสมอบนภาพ ที่วัดได้จากภาพมีค่าต่ำกว่าค่ามาตรฐาน แล้วสามารถสื่อให้เห็นถึงปัญหาต่างๆ ที่เกิดในระบบของเครื่องเอ็มอาร์ไอ เช่น สนามคลื่นวิทยุ (radio frequency field) ไม่มีความสม่ำเสมอ อุปกรณ์รับสัญญาณ (reception coil) ไม่มีความสม่ำเสมอ หรือ สนามแม่เหล็กหลัก (main magnetic field) ไม่สม่ำเสมอ เป็นต้น [2, 38]

การคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ความสม่ำเสมอบนภาพ จะคำนวณดังแสดงในสมการที่ (5) [2, 5, 6]

$$PIU = \left(1 - \frac{\max. - \min.}{\max. + \min.}\right) * 100 \quad (5)$$

เมื่อ PIU คือ ค่าเปอร์เซ็นต์ความสม่ำเสมอบนภาพ

max. คือ ค่าเฉลี่ยของสัญญาณทุกพิกเซลใน “Max ROI” บริเวณที่ภาพมีความเข้มของสัญญาณมากที่สุด

min. คือ ค่าเฉลี่ยของสัญญาณทุกพิกเซลใน “Min ROI” บริเวณที่ภาพมีความเข้มของสัญญาณน้อยที่สุด

ค่ามาตรฐาน สำหรับเครื่องเอ็มอาร์ไอที่มีสนามแม่เหล็กหลัก 1.5 เทสลา ชนิดตัวนำยิ่งยวด (superconducting magnet) ในปริมาตรทรงกลมที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน 20 เซนติเมตร ควรมีค่าเปอร์เซ็นต์ความสม่ำเสมอบนภาพ (PIU) ที่มากกว่าหรือเท่ากับ 90 เปอร์เซ็นต์ [2, 5, 6]

ผลต่อค่า T_2^* ค่าเปอร์เซ็นต์ความสม่ำเสมอบนภาพ มีความเกี่ยวข้องกับการเกิดความคลาดเคลื่อน ของวิธีการวัดค่า T_2^* บนภาพเอ็มอาร์ เนื่องจาก วิธีการนี้เป็นการวัดค่าความเข้มของสัญญาณ (signal intensity) บนภาพที่ค่าเอคโค (TE) ต่างๆ เพื่อหาค่า T_2^* ที่ต้องการ ดังนั้นหาก

ภาพเอ็มอาร์มีค่าเปอร์เซ็นต์ความสม่ำเสมอบนภาพที่ต่ำกว่าค่ามาตรฐาน ก็อาจจะทำให้ค่าความเข้มของสัญญาณที่วัดได้จากภาพผิดไปจากค่าจริง ด้วยเหตุนี้พารามิเตอร์การตรวจสอบความสม่ำเสมอบนภาพ จึงเป็นพารามิเตอร์ที่สอง ที่ควรตรวจสอบเพราะอาจก่อให้เกิดความคลาดเคลื่อนของวิธีการวัดค่า T_2^* บนภาพเอ็มอาร์

2.4.3 การตรวจสอบสัดส่วนสัญญาณภาพต่อสัญญาณรบกวน (Signal-to-noise ratio หรือ SNR)

คือ ค่าที่แสดงถึงอัตราส่วนระหว่างสัญญาณภาพต่อสัญญาณรบกวน [1, 2, 5, 6] โดย สัญญาณในที่นี้คือ ค่าเฉลี่ยของสัญญาณ (signal) ภายในบริเวณที่สนใจ (ROI หรือ region-of-interest) และสัญญาณรบกวน (noise) คือ รากที่สองของความแปรปรวนของสัญญาณภายในบริเวณที่สนใจ

การคำนวณค่าสัดส่วนสัญญาณภาพต่อสัญญาณรบกวน จะคำนวณดังแสดงในสมการที่ (6) [1, 5, 6]

$$SNR = \frac{MeanSignal}{NoiseStandardDeviation} \quad (6)$$

เมื่อ Mean Signal คือ ค่าเฉลี่ยของทุกพิกเซลในภาพที่เกิดจากเอกโคที่ 20 มิลลิวินาที (Mean Signal ROI), Noise Standard Deviation คือ รากที่สองของความแปรปรวนของทุกพิกเซลบริเวณนอกภาพที่เกิดจากเอกโคที่ 20 มิลลิวินาที (Noise ROI)

ค่ามาตรฐาน สำหรับเครื่องเอ็มอาร์ไอที่มีความแรงของสนามแม่เหล็กหลักเท่ากับ 1.5 เทสลา ชนิดตัวนำยิ่งยวด (superconducting magnet) โดยทั่วไป ค่าสัดส่วนสัญญาณภาพต่อสัญญาณรบกวน จะยอมรับที่การเปลี่ยนแปลงที่ไม่เกินจากค่าแรกหลังการติดตั้งหรือหลังการซ่อมแซมในช่วง ± 1 SD [2, 5, 6]

ผลต่อค่า T_2^* ค่าสัดส่วนสัญญาณภาพต่อสัญญาณรบกวน เป็นพารามิเตอร์หนึ่งของการควบคุมคุณภาพ ที่ส่งผลกระทบต่อค่า T_2^* [2, 5, 6, 8, 20] เนื่องจาก ภาพเอ็มอาร์ที่มีสัญญาณรบกวน (noise) อยู่ในภาพมาก หรือมีค่าสัดส่วนสัญญาณภาพต่อสัญญาณรบกวนต่ำ จะเกิดผลเสียในภาพเอ็มอาร์ คือ สัญญาณรบกวนที่เกิดขึ้น จะไปลดรายละเอียดของภาพโดยเฉพาะในบริเวณที่สนใจ ซึ่งจะส่งผลต่อค่าความเข้มของภาพ (image intensity) ในบริเวณนั้น [1] และจากการศึกษาของ T. He และคณะ [2, 5, 20] พบว่าสัญญาณรบกวนที่อยู่บนภาพเอ็มอาร์ มีผลต่อการเลือกสมการทางคณิตศาสตร์ (fitting model) ที่นำมาใช้ในการฟิตกราฟเพื่อหาค่า T_2^* เช่นเมื่อนำภาพเอ็มอาร์ที่มีสัญญาณรบกวนสูงมาหาค่า T_2^* ด้วยการ ฟิตกราฟด้วยสมการทรานเคชัน (truncation model) จะวัดค่า T_2^* ได้เท่ากับ 6.9 มิลลิวินาที ในขณะที่ค่า T_2^* จากการฟิตกราฟ

ด้วยสมการออฟเซต (offset model) จะมีค่าเท่ากับ 4.4 มิลลิวินาที และพบว่าค่า T_2^* จะคู่เข้าหาค่าเดียวกันเมื่อนำภาพที่มีสัญญาณรบกวนต่ำมาฟิตกราฟโดยไม่ขึ้นกับการเลือกสมการทางคณิตศาสตร์ (fitting model) ที่นำมาใช้ ด้วยเหตุนี้หากต้องการลดความคลาดเคลื่อนในการวัดค่า T_2^* บนภาพเอ็มอาร์ จึงจำเป็นต้องมีการตรวจสอบปริมาณของสัญญาณรบกวนในภาพ ดังนั้นการตรวจสอบสัดส่วนสัญญาณภาพต่อสัญญาณรบกวน จึงเป็นอีกพารามิเตอร์หนึ่งที่น่าสนใจในงานวิจัยนี้

2.5 การประเมินธาตุเหล็กสะสมด้วยวิธีการวัดค่า T_2^* บนภาพเอ็มอาร์ (T_2^* mapping)

วิธีการวัดค่า T_2^* บนภาพเอ็มอาร์ คือ วิธีการที่ใช้ในการประเมินภาวะเหล็กสะสมในอวัยวะต่างๆ [8, 10, 14, 20, 35, 39] เช่น ที่ ตับ ม้าม และ กล้ามเนื้อหัวใจของผู้ป่วย โดยใช้ภาพเอ็มอาร์ที่ได้จากการสร้างภาพด้วยลำดับพัลส์แบบเกรเดียนท์เอคโค (Gradient Echo pulse sequence) เนื่องจากลำดับพัลส์แบบนี้จะไม่มีการให้คลื่นวิทยุ 180° องศา (180° RF pulse) เพื่อชดเชยความไม่สม่ำเสมอ ของสนามแม่เหล็กหลักต่อโปรตอน ทำให้สามารถแสดงผลของความไม่สม่ำเสมอของสนามแม่เหล็ก ได้ [11, 30, 33]

การวัดค่า T_2^* บนภาพเอ็มอาร์นี้ จะเห็นได้ว่าความถูกต้องของค่าความเข้มของสัญญาณบนภาพเอ็มอาร์ ที่นำมาใช้เพื่อวัดค่า ส่งผลกระทบอย่างมากต่อการวัดค่า T_2^* โดยความถูกต้องของค่าความเข้มของสัญญาณบนภาพเอ็มอาร์ สามารถตรวจสอบได้ด้วยการควบคุมคุณภาพเครื่องเอ็มอาร์ไอ แต่ในปัจจุบันยังไม่มีข้อกำหนดพารามิเตอร์ของการควบคุมคุณภาพเครื่องเอ็มอาร์ไอ ที่นำมาใช้เพื่อการตรวจสอบความคลาดเคลื่อนของวิธีการวัดค่า T_2^* บนภาพเอ็มอาร์ ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมีเป้าหมายที่จะเสนอพารามิเตอร์ของการควบคุมคุณภาพเครื่องเอ็มอาร์ไอเพื่อการวัดค่า T_2^* และหาระดับค่าของแต่ละพารามิเตอร์ ที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อค่า T_2^* ที่วัดได้จากภาพเอ็มอาร์สำหรับงานวิจัยนี้ โดยทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ค่าของพารามิเตอร์การควบคุมคุณภาพเครื่องเอ็มอาร์ไอกับค่า T_2^* ที่วัดได้จากปริมาณเฟอร์ริกไอออน (Fe^{3+}) ในหุ่นจำลองเจล ซึ่งการเก็บสัญญาณเพื่อสร้างภาพเอ็มอาร์จะวิเคราะห์ข้อมูลและหาค่า T_2^* ด้วยการฟิตกราฟแบบ Simple mono-exponential model ทำโดยโปรแกรม MATLAB (Mathworks, Natick, MA, USA) และแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 กลุ่มคือ

1. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ค่าของพารามิเตอร์การตรวจสอบความสม่ำเสมอของสนามแม่เหล็กหลัก กับค่า T_2^* ที่วัดได้จากภาพเอ็มอาร์ ซึ่งทำการเก็บข้อมูลทั้ง 2 ชุด ในภาวะที่กำหนด คือ ในภาวะปกติและภาวะที่มีการรบกวนสนามแม่เหล็กหลักใน 7 ระดับ
2. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ค่าของพารามิเตอร์การตรวจสอบความสม่ำเสมอบนภาพ กับค่า T_2^* ที่วัดได้จากภาพเอ็มอาร์ ซึ่งทำการเก็บข้อมูลทั้ง 2 ชุดในภาวะที่กำหนด คือ ในภาวะปกติและภาวะที่มีการรบกวนสนามแม่เหล็กหลักใน 7 ระดับ
3. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ค่าของพารามิเตอร์การตรวจสอบสัดส่วนสัญญาณภาพต่อสัญญาณรบกวน กับค่า T_2^* ที่วัดได้จากภาพเอ็มอาร์ ซึ่งทำการเก็บข้อมูล ในภาวะที่กำหนด คือ ในภาวะเปลี่ยนแปลงค่า NSA (number of signal average) 7 ค่า